

Carles Campuzano

«L'atenció a persones amb discapacitat mental no ha estat prioritària»

P Com ha afectat la Covid-19 les entitats que treballen en l'àmbit de la discapacitat intel·lectual?

R Les entitats de la Dincat han respost donant sentit al seu propòsit, que no és cap altre que atendre i acompanyar les persones amb discapacitat intel·lectual i les seves famílies. Han hagut de fer-ho durant les primeres setmanes amb un suport molt escàs de les administracions i havent de buscar pel seu compte els materials de protecció per als professionals i les persones usuàries de serveis. Estem parlant d'un col·lectiu que, segons l'OMS, hauria de ser prioritari en l'atenció durant la pandèmia, en la mesura que és especialment vulnerable. Han estat, i encara continuen sent, dies molt durs, que s'han emportat la vida de dotzenes de persones amb discapacitat intel·lectual, se n'han infectat centenars i tenim un 10% de baixes de personal.

P Algunes entitats s'han queixat que l'Administració no els ha facilitat les proteccions necessàries per treballar aquests dies. Ha estat així?

R Efectivament, els EPI de la Generalitat no van començar a arribar amb una certa regularitat fins a Setmana Santa. La gent es va espavilar i des de la Dincat vam posar en marxa una campanya de finançament per cobrir la compra de material que es va haver de fer. No ens agrada, però no hem tingut cap més remei.

P Han hagut d'anul·lar molts serveis?

R Per tal d'evitar l'extensió de la pandèmia i garantir la seguretat de persones i professionals, els centres d'atenció diürna es van haver de tancar. Ara bé, ens hem esforçat perquè tots els centres residencials i l'atenció a casa es mantinguessin, amb la mobilització de tot el personal dels serveis tancats, sense EPI públics, sense tests, però amb esforç i risc dels professionals i els equips directius de les entitats.

P La Dincat representa més de 30.000 persones amb discapacitat intel·lectual. Com viuen

la situació de confinament actual i les limitacions en l'atenció rebuda?

R Amb temor i amb preocupació, com el conjunt de la societat, però amb algunes problemàtiques afegides derivades de la dificultat per entendre la situació, seguir les recomanacions de distància social i personal i d'higiene, i amb més afectació, és clar, en les famílies més modestes, amb pares i mares en ERTOS o que han perdut la feina, amb pisos més petits, sense poder anar a escola o a un centre ocupacional..., i tot el que implica el sobrecost econòmic que suposa tenir una discapacitat. Seran necessaris permisos retribuïts per poder atendre els fills quan es torni a la feina, un ingrés garantit per a aquelles persones que hagin perdut el lloc de treball o la desaparició del copagament per als serveis socials.

P Què és el que més necessiten aquestes entitats?

R Els EPI, els tests i les desinfeccions continuen sent prioritaris per garantir la seguretat de tothom; i en la perspectiva del retorn a la feina, caldrà dissenyar un pla de desconfinament que respongui a les necessitats específiques del col·lectiu, amb EPI i tests, i garantir que del sobrecost que han hagut d'assumir les entitats se'n faci responsable l'administració.

P El govern de la Generalitat s'ha compromès a pagar el 100% dels compromisos amb els centres d'atenció a persones amb discapacitat mental...

R Sí, va ser una bona notícia, després d'unes primeres hores de vacil·lacions i dubtes del Govern. Ara hem de garantir un pla de xoc tant per al manteniment de l'ocupació de les persones amb discapacitat, que en els centres especials nostres són al voltant de 9.000, com per a la viabilitat del sector; la Generalitat des de fa dies ja té les nostres propostes.

P Quant temps poden sobreviure les entitats de la Dincat si la situació actual s'allarga?

R Les nostres entitats són fruit de la iniciativa

Per Siscu Baiges

Al seu blog hi llegim: "He fet de diputat una bona colla d'anys. Crec en la capacitat de la política per fer de Catalunya un país millor, més lliure i més just". Ara dirigeix la Dincat, agrupació que atén les persones que presenten discapacitat intel·lectual.

de la societat; tenen resistència, com han demostrat aquests dies, però si no hi ha un pla de xoc l'impacte es pot endur una part important del sector. I seria imperdonable.

P La nostra societat estava preparada per respondre a una pandèmia com aquesta pel que fa a l'atenció a les persones amb discapacitat mental?

R És molt evident que no. Haig de dir, però, que les entitats que molt a principi de març van començar a prendre decisions estrictes pel seu compte han evitat l'impacte de la pandèmia fins ara.

P Com valora la reacció de les administracions públiques en aquesta crisi?

R Han arribat tard i no amb la intensitat que es necessita. Moltes entitats i famílies han tingut la percepció que no han estat prioritàries en l'atenció dels governs. L'OMS recorda que la discapacitat ha de ser prioritària per als governs en aquesta pandèmia.

P Va dedicar molts esforços a temes socials quan era al Congrés del Diputats. Què haurien de fer els polítics en aquests moments?

R Són temps per acordar i pactar respostes i solucions, no per buscar rèdits partidistes o desgastar l'adversari. Quan pensem en la feina que se'ns gira per reconstruir l'economia i afrontar la crisi social, els partidismes, l'oportunisme i tot això està fora de lloc.